

kazen: „Iz šole hodi redno domov!“ Učitelj pa so pristavili: „Kdor ne hodi tako, ni reden, in nerednost je kaznjiva!“ On pa je skakal čez potok, ni šel naravnost, ni bil reden — in kaj, če ne pride gospodu učitelju na misel, da malo zapojeta?!

Boječe, od strani je pogledal Tonček učitelja. Lice je bilo prijazno . . .

No, hudega v šoli ni bilo. Malo pa je le manjkalo, da ni tisti dan Tonček kosil v šoli. In kako to? Gospod učitelj so se jezili in ga karali. Vsak hip je pričakoval sodbe. Pa poznali so ga in vedeli, da ne more mimo ledu mirno naprej. Drugače pa je bil priden deček, zato so mu prizanesli.

Jaz pa upam, da ko bo Tonček to-le bral, da še to svojo napako vrže v tisti potok ribicam, da bo potem prav reden in priden deček.

Božična pesem.

*Kakor angel božji lepa
noč nad zemljo sloni,
kakor božje očesce
zvezda vsaka gori.*

*Pod nebom duh božji
plava pojoč:
Prišla je, prišla je
božična noč!*

*V plamenu iskri se
na nebu sveči križ,
odprti je zemljanom
nocoj paradiž!*

*V haljicah belih pojo
krilatci slavnice,
nad zemljo zlate
vihte kadilnice . . .*

*Kakor molitev hrepeneča
pojo zvonovi iz lin,
molitev njih blagoslovlja
božji Sin . . .*

*Zasmeje se zemlja,
ta blaženstva zroč . . .
V božjem podrhtava veselju
božična noč!*

Fran Žgur

